

Stockholm

02 Arbetsenhet*

RK-A2

i grövre brottmål

07 Avsnitt

KD

08 Löpande nr

11596-2-A

03 Upprättat(d) av* telefon*

Krinsp Ström

04 Fortsätt-
ningsblad Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mordet på Olof Palme

05
Förhörsprot06
PromemoriaUtskriftsdatum
890612/GT

10 sak

Phörd

Protokoll fört vid förhör med ÅSELL, Karl
Algot Mauritz f. 201022-8274, boende under
adress Stadsmissionen, Prästgatan 8,
Östersund, tfn 063 -105466. Åsell är
anställd som vaktmästare vid Stats-
missionen under nyss angiven adress.
Förhöret är hållet fredagen den 9 juni
1989 med början klockan 14.19.
Förhörsp plats: Kriminalpolisen i Östersund
Förhørsledare: Krinsp Håkan Ström och
Lars Hamrén.
Övrig närvarande är advokat Arne Liljeros.

Före förhörets början informerades Åsell om att detta avsåg uppgifter han
lämnat till massmedia.

Bakgrund

På fråga angående var någonstans Åsell har bott uppger han att han är född
i Ragunda. Året 1948 kom han till Östersund. Under tiden 1969 till december
1987 bodde Åsell i Stockholm. Under åren 1969 till början av 1971 bodde han
i Märsta. I anledning av sin anställning som maskinistförare av grävmaskiner
och lastmaskiner flyttade Åsell runt i Stockholmstrakten. I november månad
1972 flyttade han till Rotebro. Den första tiden bodde han under adress
Drabantstigen 2 i Rotsunda. Under denna adress bodde Åsell till år 1979.
Troligen år 1980 flyttade Åsell till en lägenhet belägen på Skvadronsvägen 1.
Denna bostadsadress innehade han till december 1987. I december 1987 flyttade
Åsell till Östersund och Prästgatan 8. Han var tidvis sammanboende med en
kvinna som bodde i Hägenås, varför han alternerade mellan denna bostad
och Stadsmissionens bostad på Prästgatan 8.

I mars månad 1989 bosatte sig Åsell definitivt på Prästgatan 8, enär
han då övertog vaktmästarbostaden.

Angående sina arbeten uppger Åsell att han arbetat som maskinist och chaufför. Han arbetade med detta fram till 1982 då han blev vårdare på en nyöppnad institution vid namn Lilla Viby. Detta yrke innehade Åsell fram till sin pensionering 1985.

Angående kontakter med polisen uppger Åsell att han blivit dömd för trafikbrott samt att han 1940 blivit dömd för förskingring. I övrigt har det bara varit småbrott.

På direkt fråga uppger Åsell att han vid två tillfällen suttit i fängelse. De brott som förorsakat dessa fängelsestraff skulle varit en smitning samt den tidigare nämnda förskingringen.

På direkt fråga uppger Åsell att han själv ej haft något missbruksproblem av vare sig sprit eller något annat.

Advokat Arne Liljeros fick tillfälle att ställa frågor till Åsell. Den fråga som ställdes till Åsell var enbart en kontrollfråga av vad som tidigare avhandlats.

Inbördes relationer

Åsell tillfrågades när han fick reda på den rätta identiteten för den på mordet på Olof Palme häktade 41-åringen, senare benämnd 42-åringen. Åsell uppger att han den 14 december 1988 i tv såg det hus där den häktade bodde. Åsell igenkände loftgången, buskarna och parkeringsplatsen som visades på tv. Åsell har även bekant boende på Kung Hans Väg 93 vid namn Bertil Karlsson. I anledning av vad Åsell såg på tv och hans erfarenhet av var denna person bodde, som han kände, kunde han förstå vilken person som greps av polisen. Åsell uppger att mannen skall heta Christer Pettersson. Åsell vidareutvecklar det hela med att säga att han redan 1972 känt igen Christer Pettersson. Han uppger att han sett denna person hundratals gånger - ibland flera gånger per dag. Åsell uppger att han även kände till Christer Petterssons umgänge och att han var dömd för mord. Med detta som slutledning kunde Åsell med hjälp av tv-bilderna

identifiera och förstå vilken person polisen grep.

Åsell uppger att han aldrig har pratat med Christer Pettersson. Åsell börjar därefter berätta om en händelse som inträffade i Sollentuna Centrum år 1984 eller 1985. Åsell skulle besöka Stens ICA-butik. En ABAB eller Securitasvakt kom springande. Åsell fick se Christer Pettersson och en kamrat som kallades för "Gotlänningen" i handgemäng med vakten. Gotlänningen tilldelade vakten slag så att denne for omkull vid kassan. Vakten fick två slag varav ett träffade och spräckte läppen samt orsakade att en tand slogs ut. Åsell ingrep då och bröt upp armarna på Gotlänningen. Denne blev belagd med handbojor. Åsell tryckte därefter upp Gotlänningen mot en anslagstavla. Vakten eller även tillkommen förstärkning förde ut Christer Pettersson mot en utgång i närheten av ett nybyggt hotell. Åsell gick därefter ut med Gotlänningen vilken hade handbojor på ryggen. Utkommen kastade sig Gotlänningen omkull på marken. Christer Pettersson talade hotfullt till Åsell om att han skulle känna igen denne och märka honom. Christer Pettersson tog även fram en kniv som han kastade mot en golvsöcket. Denna kniv låg kvar tills tillkallad polis anlände. Polisen omhändertog Christer Pettersson och Gotlänningen.

Kort efter det att Åsell hade flyttat till sin bostadsadress i Rotebro i november månad 1972 fick han genom bekanta höra rykten om Christer Pettersson. Ryktena gick ut på att Christer Pettersson var en egen typ. Åsell kunde själv konstatera att Christer Pettersson tillhörde a-laget i Sollentuna. Han såg även honom i Rotebro och Upplands Väsby med s.k a-lagare. Dessa iakttagelser gjorde Åsell i samband med att han utträttade ärenden till bl.a post och andra affärer i Rotebro.

Åsell uppger att han sedan han flyttat till Rotebro av en bekant vid namn Gunnar Pettersson, boende Kung Hans Väg 35, pensionerad maskinist, fick höra en del om Christer Pettersson. Ytterligare uppgifter fick han höra genom en bekant, Bertil Karlsson, boende Kung Hans Väg 93. Det var genom dessa personer som Åsell fick inledningsvis höra uppgifter om Christer Pettersson.

Åsell vet inte på vilket nummer på Kung Hans Väg som Christer Pettersson hade

sin bostad. Han vet dock att bostaden var belägen på andra våningen mellan Gunnar Petterssons bostad på Kung Hans Väg 35 och Bertil Karlssons bostad på Kung Hans Väg 93.

Åsell uppger att han skulle kunna lokalisera bostaden utifrån, utan att känna till numret.

På fråga angående sin egen uppfattning om Christer Pettersson uppger Åsell att denne var en råbarkad typ. Åsell såg även att Christer Petterson vid något eller några tillfällen var inblandad i slagsmål. Åsell själv pratade aldrig med Christer Pettersson. Han kunde över huvud taget inte prata med a-lagarna. Vid ett tillfälle satt han på en bänk på vilken a-lagare satt. Kort efteråt kom det ut rykten på Åsells arbetsplats att denne umgicks med a-lagare. I anledning av detta undveck därför Åsell samröre med dessa personer.

På direkt fråga uppger Åsell att han aldrig haft någon direkt kontakt med Christer Pettersson, förutom det tidigare relaterade bråket på Stens ICA-butik.

På fråga från advokat Arne Liljeros utvecklar Åsell hur han kunde vid tv-inslaget vid gripandet av 41-åringen igenkänna denne som Christer Pettersson. Åsell utvecklar det hela med att när det i tv den 14 december 1988 visades hur 41-åringen fördes ut av polis igenkände han personen storleksmässigt som Christer Pettersson. Vidare var ansiktet förtäckt, men Åsell var ändå övertygad om att den person polisen omhändertog var Christer Pettersson. Åsell uppgav vidare att han besökte en granne till Christer Pettersson vid namn Stig Gustavsson. Denne Stig Gustavsson bor vägg i vägg med Christer Pettersson. Åsell har dock aldrig själv varit i Christer Petterssons lägenhet. Christer Petterssons namn har Åsell känt till sedan han flyttade till Rotebro år 1972. När Åsell såg tv-inslaget om gripandet av Christer Pettersson berättade han för sin sambo att han kände den person som polisen greps. Åsells sambo heter Ester Nilsson, boende i Hägernås med tfn 0642 - 20420.

Advokat Arne Liljeros ställde frågan till Åsell om denne kände till Christer Pettersson redan före 1972. Åsell uppgav att han år 1971 hade sin arbetsplats belägen i närheten av Rotebro och Sollentuna. Redan på denna tid lade Åsell märke till Christer Pettersson. Det var dock senare, sedan Åsell flyttat till Rotebro, som han fick Christer Petterssons namn omtalat för sig. Åsell har även iakttagit Christer Pettersson i Sollentuna centrum i början av 1970-talet.

På fråga angående Christer Petterssons klädsel uppger Åsell att han såväl vinter, höst som vår brukade se Christer Pettersson iklädd en halvlång blå jacka samt jeans. Åsell har själv reflekterat över frågan om Christer Pettersson endast hade en blå jacka.

På fråga om Åsell iakttagit Christer Pettersson med mössa så uppger denne att så ej är fallet. Däremot hade Christer Pettersson inledningsvis långt hår som gick ner över öronen och var längre, lite krusigt, ovårdat i nacken. Åsell har däremot ingen minnesbild av att Christer Pettersson skulle ha skägg eller mustasch. Åsell har aldrig iakttagit Christer Pettersson med glasögon.

På fråga om Åsell stött samman med Christer Pettersson vid något ytterligare tillfälle än det tidigare relaterade intermesso på Stens ICA i Rotebro 1984 eller 1985 uppger Åsell att Christer Pettersson efter denna händelse åkte in på någon månad. Åsell iakttog därefter Christer Pettersson vid flera tillfällen men de var aldrig i kontakt med varandra. Christer Pettersson har ej heller uppträtt hotfullt vid något senare tillfälle mot Åsell. Åsell påpekar att vid några tillfällen var Christer Pettersson i det stadiet att han kanske inte kände igen Åsell.

Åsell uppger på direkt fråga att de inte hälsade på varandra om deras vägar korsades.

På direkt fråga uppger Åsell att han inte var rädd för Christer Pettersson. Vad Åsell hade hört så antastade Christer Pettersson ej personer som han inte kände och kom i konflikt med. Genom att ej taga någon kontakt med Christer

Pettersson skulle därigenom Åsell ej komma i den situationen att det skulle uppstå någon konflikt dem emellan.

Den 28 februari 1986

I februari månad 1986 bodde Åsell på adressen Skvadronsvägen 1 i Rotebro. Vid denna tidpunkt var Åsell pensionerad. Hans dagar gick i princip ut på att försöka få tiden att gå. Åsell ägnade en del av sin tid åt resor med sitt SL-kort. Han kunde åka till Södertälje och fika och därefter ta pendeltåget tillbaka till Stockholms Central. Några speciella fritidsintressen hade inte Åsell. Han var ej heller mycket för att besöka folk. Han umgicks med Bertil Karlsson och de bytte då musikband tillsammans. Ibland uppsökte han någon annan bekant och tog en grogg. Varje dag brukade Åsell hjälpa en rullstolsbunden person så att denne fick komma ut i friska luften.

Angående just den 28 februari 1986 uppger Åsell att denna dag var lik de andra dagarna. Han brukade besöka en inrättning i Upplands Väsby där han fick mat serverad till billigt pris. Huruvida han besökte detta matställe just den 28 februari 1986 är Åsell däremot osäker på.

För att kunna teckna bakgrunden till Åsells förehavanden på kvällen den 28 februari 1986 lämnar Åsell följande redogörelse:

Åsell gick i pension i oktober månad 1985. I det papper han då erhöll fanns en uppgift om att om det var några tveksamheter skulle han kontakta AMF. Åsell ringde dit. Han fick senare träffa en person som uppgav att under år 1969 till 1970 fanns det inga uppgifter på inbetald skatt, ATP eller sociala försäkringar avseende Åsell. Åsell själv hade inga verifikationer på dylika inbetalningar. I anledning av detta skulle Åsell förlora cirka 100 kronor per månad i ATP. I januari eller februari månad 1986 fick Åsell ett brev där innebörden var att om denne kunde skaffa ett intyg från två personer som kände till var han skulle ha arbetat i för firma, så skulle saken ordnas. Åsell kom då att tänka på att han vid aktuell tid hade arbetat i trakten av Märsta, Arlanda och då hyrt rum hos en bonde vid namn Martin Andersson.

Pom
Pom
Pom

Vid undersökning visade det sig dock att Martin Andersson hade avlidit. Hans maka, Ingrid Andersson, var dock i livet. Troligen i januari månad 1986 tog Åsell kontakt med Ingrid Andersson. Hon lovade att om Åsell skrev ett intyg om att han hade arbetat under denna tid i aktuell firma så skulle hon skriva under detta intyg. När Åsell behövde ytterligare namn för sina intyg kom han att tänka på att en entreprenör, vid namn Patrik Lundqvist, boende i Vallsta skulle kunna intyga att Åsell hade arbetat i aktuell firma. Patrik Lundqvist hade dock hemligt telefonnummer, varför Åsell ej kunde få telefonkontakt med denne. Åsell visste dock var någonstans i Vallsta Lundqvist bor. Angående Patrik Lundqvist adress så uppger Åsell att han tror att det är Frejagatan. Vidare fanns en annan person vid namn Aron Olsson, även denne boende i Vallsta. Åsell sökte Aron Olsson per telefon men fick aldrig svar. Aron Olsson bodde under adress som Åsell ej kan erinra sig.

I anledning av nyss relaterade fakta tog Åsell pendeltåg vid 19.30-tiden på kvällen den 28 februari 1986 från Rotebro till Märsta. Han hade ej varit i kontakt med någon av de nyss nämnda personerna utan åkte mera på vinst och förlust. Åsell hade även en bekant i Märsta som han skulle kunna kontakta om någon av dessa två personer ej var hemma.

På direkt fråga till Åsell om denne mötte någon person som han känner på vägen från bostaden till pendeltåget uppger han att han i dagsläget ej kan erinra sig detta. Ej heller inträffade det något speciellt på vägen till pendeltåget som Åsell i dagsläget kan erinra sig.

På fråga angående temperaturen denna kväll så uppger Åsell att det var cirka sju, åtta minusgrader. Åsell var iklädd vinterkläder. Angående sin egen klädsel uppger Åsell att han ej bar mössa. Han var iklädd en blå halvlång täckjacka med Volvomärke. Angående byxor är Åsell osäker på vad det var för färg på dessa, eventuellt bruna eller grå.

På fråga om spärren vid Rotebro pendeltågsstation var bemannad eller ej uppger Åsell att den var bemannad. Han behöver för sin egen del ej nyttja spärren eftersom han har månadskort och utnyttjar automaten.

På fråga angående tågtider uppger Åsell att han färdades med det tåg som lämnar Stockholms central kl. 19.16. Han bör därför ha lämnat sin bostad vid 19.30-tiden. På fråga angående antalet passagerare uppger Åsell att det var "medel". Detta innebär att det var ganska mycket folk som åkte med tåget vid denna tidpunkt en fredagskväll. Under pendelstågsresan mellan Rotebro och Upplands Väsby lade Åsell märke till ett yngre berusat par, vilka hade en barnvagn med sig. Åsell reflekterade över vad skall det bli av ett sådant barn med sådana föräldrar. Det berusade paret med barnvagnen klev av vid Upplands Väsby. Åsell uppskattar att han kom till Märsta strax före kl. 20.00. På direkt fråga uppger Åsell att han denna kväll ej hade intagit någon alkohol eller något annat berusningsmedel.

Åsell påpekar att han vid denna tidpunkt redan hade högt blodtryck. I anledning av detta avhöll han sig från alkoholhaltiga drycker, förutom någon öl.

På direkt fråga till Åsell om hur denna med säkerhet kan säga att det var vid 19.30-tiden som han tog pendeltåget från Rotebro till Märsta uppger denne att det inte är helt säkert att det var vid denna tidpunkt som han tog tåget. Det kan ha varit tidigare på kvällen. Åsell uppger dock att det knappast kan ha varit senare eftersom han då skulle kommit försent till de personer som han skulle uppsöka. Åsell är av den uppfattningen att han då skulle kommit till dessa vid 20.30-tiden på kvällen och detta skulle då vara försent. Angående förehavanden innan resan är Åsell osäker på vad han skulle ha gjort. Han uppger dock att han med säkerhet varit i Konsumbutiken mittemot sin bostad och köpt en kvällstidning. Exakt tidpunkt för detta inköp kan Åsell ej ange. Samtidigt inhandlade Åsell middagsmat för helgen som han tillagade. Åsell uppger att han alltid brukar handla på fredagar.

Efter ett längre resonemang om tidpunkter för Åsells avfärd från Rotebro uppger denne att han är ej helt säker på att resan företogs 19.30. Åsell uppger dock att resan knappast kan ha företagits efter kl. 19.30, när han då skulle kommit hem till de aktuella personerna sent på kvällen. Detta skulle då enligt Åsells uppfostran ej vara lämpligt. Samtidigt inflikar Åsell att Patrik Lundqvist och dennes fru arbetar på dagarna. Han ville följdaktligen inte komma hem till dessa innan: "de hade gjort ifrån sig".

Åsell uppger att han tidigast kan ha företagit denna resa vid kl. 18.30-tiden. Enligt Åsells uppskattning har han företagit denna resan mellan kl. 18.30 till 19.30 från Rotebro. Åsell inflikar nu att resan även kan ha företagits med det tåg som lämnade Centralen sexton minuter i tjugo. Detta tåg kommer till Rotebro strax före kl. 20.00. Restiden med pendeltåg mellan Rotebro och Märsta är cirka tjugo minuter. Framkommen till Märsta uppger Åsell att han där fick invänta en buss som går till Vallsta. Åsell kan i dagsläget ej erinra sig vilket bussnummer det är. Under väntetiden, vilken Åsell uppskattar till cirka femton minuter, köpte han cigaretter och kontrollerade med vilket bussnummer han skulle åka. Åsell uppger att bussresan tog cirka tio minuter. Han kan ej erinra sig namnet på hållplatsen där han klev av. Bussen stannade dock vid en gata som heter Heimgatan. Åsell fick därefter promenera i cirka tio minuters tid till Patrik Lundqvists bostad, vilken Åsell tror är belägen på Frejagatan. Numret på Frejagatan kan Åsell ej erinra sig. Patrik Lundqvists lägenhet är dock belägen på nedre botten. Patrik Lundqvist har två lägenhetsdörrar. Åsell minns att en hund skällde när han ringde på dörren. Någon person öppnade dock ej.

Åsell uppger att han lämnade Patrik Lundqvists lägenhet och strosade omkring i cirka tjugo till trettio minuters tid. Åsell hade själv vinter hyvlat is i detta bostadsområde och gick därför och tittade på de gator han tidigare om åren arbetat på. Efter dessa tjugo till trettio minuter begav sig Åsell ånyo till Patrik Lundqvists lägenhet och ringde på. Hunden skällde men ingen person öppnade. Åsell uppskattar att detta andra besök hos Patrik Lundqvist bör ha ägt rum vid cirka kl. 21.00-tiden på kvällen.

Enär Vallsta hade fått flera nybyggda hus sedan Åsell varit och arbetat där hade han svårt att orientera sig. Det hade bl.a byggts ett nytt centrum. Åsell lyckades dock lokalisera Aron Olssons bostad. Han uppskattar att promenaden från Patrik Lundqvists bostad till Aron Olssons bostad varade i cirka femton minuter. Porten till Aron Olssons bostad var ej låst när Åsell anlände dit. Låses denna port klockan 21.00 har således Åsell anlant dit före klockan 21.00 på kvällen. På vägen till Aron Olssons bostad fick Åsell fråga en äldre dam om hur han skulle gå. När han sammanträffade med denna äldre

dam var han alldeles i närheten av Aron Olssons bostad. I dagsläget kan Åsell ej erinra sig gatans namn. Åsell minns dock att Aron Olsson bodde en trappa upp med lägenhetsdörr till vänster. På lägenhetsdörren stod det även en skylt om Dagens Nyheter. Aron Olsson var ej heller hemma. Ej heller på denna adress lämnade Åsell något meddelande.

Åsell lämnade fastigheten där Aron Olsson bodde och lyckades leta upp en busshållplats i närheten av en skola. Denna hållplats var på samma linje som den buss han hade färdats till Vallsta med. Framkommen till busshållplatsen fanns ingen skylt angående avgångstider för bussarna. Åsell frågade ett par när bussarna gick. Det visade sig vara så glest mellan turerna så Åsell beslutade sig för att promenera till Märsta. Han promenerade Vallstavägen, under en viadukt och förbi nya Märsta centrum. Framkommen till Märsta centrum gick Åsell en gångväg med vilken han kom fram till Märsta station. Åsell kom fram till kiosken, vilken strax skulle stänga. Åsell uppger att stängningstiden för kiosken var kl. 22.00. Åsell köpte en bit choklad, mörk. Sedan Åsell hade ätit upp chokladbiten blev han: "brydd" om han skulle åka hem eller inte. Åsell blev dock törstig av chokladbiten och kiosken hade under mellantiden hunnit stänga. Cirka 75 meter ifrån pendeltågsstationen fanns en pub som heter Deringer. När Åsell arbetade i detta område brukade han ofta äta där. På den tiden var det en österrrikare som förestod puben. Åsell begav sig dit. Han kunde konstatera att puben var ombyggd och att det numera var utlänningar som förestod den. På nämnda pub beställde Åsell en starköl för 33 kronor samt en varm smörgås med bl.a räkor på. Totalsumman var cirka 50 kronor. Åsell satte sig vid ett bord i ett hörn i det första rummet i närheten av disken. Restaurangen eller puben har ytterligare ett rum längre in för vin-drickare. Åsell fick ölen serverad omgående, däremot fick han vänta cirka femton till tjugo minuter innan den varma smörgåsen var iordningställd. Någon ytterligare förtäring intog inte Åsell. Han tittade något i en tidning och inriktade sig på att ta ett pendeltåg som skulle lämna Märsta vid 23.00-tiden. På puben inträffade det inget speciellt. Åsell reagerade över att det serverades för mycket öl åt unga personer. Det spelades även musik och Åsell har en minnesbild av att även en tv-apparat var påslagen. Själv tittade han inte på tv:n och kan följdaktligen ej tala om vilket program som visades.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

10 | sak

Åsell tillfrågas ånyo angående de av honom lämnade tiderna. Han uppger att han vid 22.00-tiden var vid kiosken och köpte chokladen. Under tiden som han åt chokladen hann kiosken stänga. Åsell tror att kiosken stängde exakt kl. 22.00. Därefter begav sig Åsell mot puben. Det är möjligt att han inte gick direkt till puben eftersom han eventuellt hade för avsikt att åka hem. Enär han dock var törstig uppsökte han puben och beräknar att han kom dit vid cirka 22.20-tiden. Ölen fick Åsell omgående. Smörgåsen fick han tog vänta på i cirka tjugo minuter, varför den bör ha serverats cirka 22.40. Åsell uppskattar att han lämnade puben strax efter klockan 23, för att med det pendeltåg som lämnar Märsta kl. 23.30 bege sig till Märsta. Åsell uppger att han ej blev påverkad av den öl han förtärde.

Framkommen till pendeltågsstationen kunde Åsell konstatera att pendeltåget lämnade Märsta klockan 23.25. På denna station finns det ingen automatspär, varför Åsell fick passera spärrvakten. Åsell tror att det var en man av svensk härkomst som satt i spärren.

På fråga från advokat Arne Liljeros om Åsell kunde konstatera att tåget gick exakt kl. 23.25 uppger Åsell att när han kom ut ifrån puben såg han att pendeltåget stod inne på stationen. Han vet att det står inne cirka tio minuter. Åsell är däremot osäker på den exakta avgångstiden, om det är 23.25 eller 23.35. För att komma till spärren måste man passera uppför ett par trappor. Sedan man passerat spärren finns plattformen i samma våningsplan som spärren.

Pendeltåget stod på plattformens högra sida sett från spärren. Längst bort på plattformen så Åsell ett par ungdomar som halsade öl. Åsell uppskattar antalet till cirka fyra, fem ungdomar. Innan Åsell öppnade dörrarna till perrongen såg han på cirka femton meters håll en person iklädd blå jacka. Personen hade sin vänstra profilsida riktad mot Åsell. Åsell igenkände personen som Christer Pettersson. Christer Pettersson satt på en bänk, troligen andra eller tredje räknat från dörrarna. Christer Pettersson var ensam. Christer Pettersson satt med ryggen mot det pendeltåg som stod inne på stationen. Christer Pettersson satt något framåtlutad och rökte troligen.

Åsell omtalar även att Christer Pettersson visade sina karaktäristiska ryckningar med huvudet som om han vore rädd. Åsell uppger att han kände igen Christer Pettersson, dels på jackan och sedan på håret. Vidare igenkände Åsell Christer Petterssons profil. Angående håret, så gick detta ned över öronen. Christer Petterssons hår sträcktes ned och täckte öronen. Bak i nacken så var håret så långt så att det böjdes bakåt, uppåt. Håret låg och vilade något på kragen när han satt. Åsell uppger att Christer Pettersson vid denna tidpunkt hade så långt hår så att om detta skulle kammars rakt ned så skulle det täcka öronen. Huruvida Christer Pettersson hade kammat håret på något speciellt sätt denna kväll, kan Åsell ej redogöra för. Han tror att håret kan ha fladdrat i vinden.

Åsell får följande fråga. Om Christer Pettersson vid denna tidpunkt hade så långt hår att om detta kammades rakt ner så skulle det täcka öronen. Åsell uppger att så var fallet. Någon väska eller plastkasse som Christer Pettersson skulle medföra lade Åsell ej märke till.

Åsell uppger på fråga om Christer Pettersson vid detta tillfälle hade mustasch. Åsell uppger att han aldrig sett Christer Pettersson bära mustasch. Christer Pettersson verkade mestadels iakttaga ungdomsgänget, vilket var beläget längre bort på perrongen.

Med tanke på det som inträffade 1984/1985 i Stens ICA-butik och som tidigare utförligt relaterats beslutade Åsell att ej visa sig för Christer Pettersson. Han stannade kvar innanför dörrarna i närheten av spärren. Under tiden passerade andra personer, mestadels ungdomar, ut på perrongen. Efter en väntan på cirka fem till sju minuter öppnades dörrarna till tåget. Åsell gick in i den sista vagnens sista dörr i färdriktningen räknat. Åsell såg aldrig i vilken vagn Christer Pettersson gick in. När dörrarna till tåget öppnades försvann folket till tåget. Åsell smet då in i sista vagnen. Han såg ej att Christer Pettersson klev på tåget, men räknat från den bänk Christer Pettersson satt på bör denne ha kommit in i den näst sista vagnen i färdriktningen räknat.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

Åsell såg att Christer Pettersson reste sig och gick. Han var därefter försvunnen från den bänk som han hade suttit på, varför Åsell förmodar att han klev på pendeltåget.

Åsell beräknar att pendeltåget anlände till Rotebro station kl. 23.50. När tåget kommer in till stationen är den sista vagnen, i vilken Åsell åkte, den vagn som stannar närmast utgångsdörrarna på perrongen. Åsell gick ut genom den, samma dörr som han kommit in i pendeltågsvagnen, nämligen den sista räknat i färdriktningen. När Åsell klev av tåget vid Rotebro station tittade han inte efter om Christer Pettersson också klev av. Det var flera människor som klev av tåget. Åsell visste också att sedan han kommit ut genom spärren och gått nedför trappan skulle Åsell gå åt höger medan Christer Pettersson skulle gå åt vänster om denne skulle bege sig till sin bostad.

Åsell uppger att det i normal promenadtakt tar cirka sju, åtta minuter att bege sig ifrån pendeltågsstationen till hans bostad på Skvadronvägen 1. Således bör Åsell ha kommit till bostaden vid midnatt, kl. 24.00 cirka.

Åsell har ej någon minnesbild av att han mötte någon person som han kände under promenaden till bostaden. Det är mestadels lite folk i rörelse i detta område vid denna tidpunkt.

Hemkommen till sin bostad drack Åsell endera en kopp kaffe eller mjölk. Därefter ställde han sin summerväckarklocka på några minuter före fyra. Anledningen till detta är att varje natt vid denna tidpunkt, mellan kl. 04.00-05.00 spelas det countrymusik i radions program 3. Åsells dotter har börjat i denna bransch och vid denna tidpunkt hade Åsell ingen inspelning av henne. Åsell hade sin inspelningsapparat laddad om någon skiva med hans dotter skulle spelas. Åsell uppger att hans klocka alltid är inställd på klockan fyra, eftersom han varje natt brukar lyssna på just detta radioprogram. På inflikning av advokat Arne Liljeros korrigeras tidpunkten för väckarklockans inställning till någon minut strax före 04.00.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

10 sak

Åsell uppger att han ej satte på radion när han kom hem till bostaden, enär han erfarenhetsmässigt visste att vid denna tidpunkt förekom inget radioprogram som intresserade honom. Det förekom ej heller några nyhetsutsändningar efter klockan 23.00. Åsell är däremot säker på att han aktiverade sin väckarklocka. När väckarklockan ringde så gick Åsell upp på toaletten och tog sig en rök. Han satte på radion. När Åsell satte på radion hörde han en kvinna tala om Olof Palmes karriär och vad han hade uträttat. Åsells första tanke var att sände de ett jubileumsprogram om Olof Palme mitt i natten. Han trodde att radion hade satts på precis i skarven innan det countryprogram han skulle avlyssna hade hunnit börja. Efter ett par minuter förstod dock Åsell att Olof Palme hade mördats.

Exakt hur budskapet att Olof Palme hade mördats framfördes i radion kan Åsell ej erinra sig. Han minns däremot att i programmet intervjudades bl.a en taxi-chaufför och ett vittne som sett gärningsmannen springa uppför några trappor.

Åsell uppger att han lyssnade under cirka en timmes tid på radioprogrammet. Hans egna tankar kretsade för det första om det hela var verkligt eller inte och sedan började han fundera över vem som kan ha utfört mordet. Hans tankar kring gärningsmannaskap kretsar då kring olika invandrargrupper, typ de som sprängde tyska ambassaden och de som knivstack och brände andra invandrare. Han kunde för sin del inte tro att det skulle vara en svensk som hade utfört mordet.

Efter att ha lyssnat på radioprogrammet under cirka en timmes tid så somnade Åsell om och vaknade någon gång mellan klockan sex och åtta på morgonen.

På direkt fråga från advokat Liljeros om Åsell är hundra procentigt säker på att det var Christer Petterson han iakttog på Märsta pendeltågsstation svarar Åsell jakande.

På fråga om han så säkert kan hänföra detta möte till den 28 februari 1986 så uppger Åsell att denna kväll var enda gången han åkt tåg till Märsta sedan han flyttade därifrån 1970 eller 1971.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Förhörprot

Promemoria

10 sak

Han har vid andra tillfällen besökt Märsta men då färdats med bil eller buss. Denna kväll var enda gången som han nyttjade pendeltåget. Angående preciseringen av tidpunkten för iakttagelsen av Christer Pettersson uppger Åsell att denna tidpunkt bör ha varit mellan klockan 23.20 till 23.35. Åsell kan ej redogöra för tågets exakta avgångstid från Märsta.

Åsell uppger att han var hemma i sin bostad klockan 24.00.

På direkt fråga om han tittat på klockan eller ej så uppger Åsell att han inte vet om han exakt avläste tidpunkten för sin ankomst till bostaden.

Åsell tillfrågades ytterligare angående tidpunkterna för sin resa. Det kan konstateras att den enda faktiska tidpunkten som Åsell kan hänga upp sitt tidsschema på är tidpunkten för kioskens stängande. Enligt Åsells minnesbild efter att ha handlat i denna kiosk, pressbyråkiosk vid Märsta pendeltågsstation så stänger denna kiosk klockan 22.00. Skulle det visa sig att kiosken vid denna tidpunkt stängde klockan 23.00 så är Åsells tidsschema förskjutet en timme framåt. Åsell håller med om att hans resonemang bygger på hans minnesbild av tidpunkterna för tågens avgång från Rotebro. Tågens avgångstider är detsamma varje timme under kvällstid. Dessa avgångstider är ej varierande beroende på tidpunkten på kvällen. När Åsell planerade för sin återresa räknade han ut tågets avgångstid från Märsta i förhållande till när detta tåg skulle ankomma Rotebrostation.

På direkt fråga till Åsell om denne vid något senare tillfälle sökt kontakt med Aron Olsson eller Patrik Lundqvist för att få detta intyg påskrivet uppger Åsell att han ej varit i kontakt med dem. Genom en sväger till Aron Olsson har Åsell numera fått reda på att denne vårdas på sjukhus. Trots att Åsell bodde kvar i Stockholm till den 16 december 1987 har han ej ånyo sökt kontakt med Aron Olsson eller Patrik Lundqvist. Åsell infliker att han har sökt kontakt med Aron Olsson per telefon men ej lyckats få tag i denne. Angående Patrik Lundqvist uppger Åsell att han genom en incident som tidigare inträffat kommit fram till att han inte ska uppsöka denna person eller ha någon kontakt med honom.

Massmedia

Åsell uppger att han i tidningarna följt utredningen av mordet på Olof Palme. Han köper både Aftonbladet och Expressen. Han brukar även göra vissa jämförelser mellan vad som skrivs i de olika tidningarna. Åsell uppger dock att vissa artiklar läser han mer flyktigt än andra. Åsell uppger att hans intresse för mordutredningen stegrades när han förstod att det var Christer Pettersson som var gripen. Detta innebär att sedan den 14 december 1988 har Åsell med större noggrannhet följt tidningsskriverierna angående Christer Pettersson.

Det var när Åsell såg i tidningen att Christer Petterson har uppgivit att han hade somnat på pendeltåget med någon viss avgångstid från Stockholms central och hamnat ute i Märsta som Åsell erinrade sig att han iakttagit honom på denna plattform. Åsell uppger att han har iakttagit Christer Pettersson på andra hållplatser för pendeltågen. Men med ledning av sitt besök i Märsta kunde Åsell slå fast att det skulle vara den 28 februari 1986 som han såg Christer Petterson på Märsta pendeltågsstation.

Pom
Åsell uppger att han under helgen som varit eller på måndagen eller tisdagen läst i Aftonbladet om att Christer Pettersson i förhöret uppgivit att han skulle ha somnat på tåget. På onsdagen den 7 juni 1989 berättade Åsell för Lars Gunnar Engman, vilken arbetar på Statsmissionen, om sin iakttagelse av Christer Pettersson på Märsta pendeltågsstation. Åsell hade för egen del inte tänkt agera i något avseende. Lars Gunnar Engman och Åsell kom överens om att Åsell endera skulle kontakta polisen eller advokat Arne Liljeros. En halvtimme efter samtalet med Lars Gunnar Engman ringde Aftonbladet till Åsell. Med Aftonbladet kom Åsell överens om att de skulle avvakta med tidningsskriverierna. Åsell fick även två telefonnummer till advokat Arne Liljeros. En halvtimme efter samtalet med Aftonbladet ringde Expressen. Därefter var tidningarna fyllda med uppgifter.

Åsell korrigerar det hela med att Lars Gunnar Engman sade att han bör kontakta polisen eller advokat Arne Liljeros. Åsell lovade dock inte att göra något sådant.

Flera frågor ställs till Åsell varför han inte kom att tänka på sitt sammanträffande med Christer Pettersson när han såg att denne blev gripen den 14 december 1988.

Åsell uppger att han ej förrän han läst i tidningen om Christer Petterssons pendeltågsfärd och att han somnat och vaknat i Märsta kommit att tänka på sitt sammanträffande med denna person. Åsell uppger spontant att han i Rotebro fått höra att Christer Pettersson varit i förhör angående mordet strax efter det att det hade inträffat.

Åsell uppger vidare att han ej hade tänkt föra sin iakttagelse vidare till någon person. Hans olycka var att han berättade om sin iakttagelse för Lars Gunnar Engman. Åsell uppger att han även iakttagit Christer Pettersson på Väsby och Turebergs pendeltågsstationer.

Förhöret med Åsell återupptages efter ett kortare avbrott kl. 17.49.

På direkt fråga till Åsell om det finns någon möjlighet att han kan ha blandat ihop sina förehavanden den 28 februari 1986 med någon annan kväll och resa, så uppger han att så ej är fallet. Han uppger att han kan gå ed på detta.

På fråga till Åsell om han skulle kunna levt med den vissheten om att hans eventuella vittnesmål skulle kunna fria Christer Pettersson och att han ej skulle ha framträtt, vilket var hans ursprungliga planer, uppger Åsell att detta på intet sätt skulle bekomma honom.

Han har ingen känslomässig relation till Christer Pettersson och uppger att han troligen ej skulle träffa denna person vid något ytterligare tillfälle.

På fråga till Åsell om när han kom till insikt med att han hade träffat Christer Pettersson i Märsta uppger Åsell följande:

Åsell hade läst i tidningen om att Christer Pettersson hade somnat på pendeltåget och vaknat i Märsta. Åsell tänkte då för sig själv "när var jag i Märsta?". Det klack då till i honom att det var ju när Palme mördades. Han har förut inte tänkt på besöket han gjorde i Märsta och kopplat detta samman

med mordet på Olof Palme förrän tidningsskriverierna den senaste veckan.

På fråga till Åsell om denne inte tidigare i tidningsskriverier sett att Christer Pettesson somnat på pendeltåget och vaknat i Märsta, uppger Åsell att han inte studerat alla tidningsskriverier så ingående. Det var först sedan rättegången startade och Christer Pettersson i rätten berättade om att han hade en inbyggd klocka i ryggen och att han hade somnat på pendeltåget i Märsta, som Åsell gjorde kopplingen med sin egen iakttagelse av Christer Petterson på Märsta pendeltågsstation den 28 februari 1986.

Ytterligare frågor ställs till Åsell om hur han kan vara så säker på att det var just den 28 februari 1986 som han åkte till Märsta. Åsell svarar: "jag är helt säker på detta, något annat svar kommer jag inte att lämna och det kommer jag att lämna även inför tingsrätten om jag blir kallad. Det är mitt sista ord".

På fråga angående Åsells uppfattning om sin egen trovärdighet uppger han att han aldrig har fantiserat och hittat på något.

Förhöret med Åsell avslutas klockan 18.06.

Östersund dag som ovan

Håkan Ström

Krinsp

F: Algot Åsell, du har suttit med när jag har dikterat in det här på bandet
Stämmer det jag har sagt?

A: Ja, det gör det.

F: Vill du ha bandet återuppspelat för dig eller kan du godkänna förhöret?

A: Jag godkänner.

F: Advokat Liljeros, ni har suttit med när jag har dikterat, stämmer det jag har sagt?

L: Ja.

F: Kan advokat Liljeros godkänna förhöret?

01 Polisdistrikt*

SPANINGSUPPSLAG

Sid nr **39**

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05
Förhørsprot

06
Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

L: Ja, det är klart att, nyanser finns ju alltid om man jämför med vad en person säger och det som dikteras in, men i det stora hela så är det rätt.

Förhöret avslutas kl. 18.07.

Östersund dag som ovan

Håkan Ström

krinsp